

Szeretet

2022

MÁRCIUS

3. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

A misszió-konferenciának helyet adó érmihályfalvai gyülekezet mennyezete. (Fotó: Csóka Kelemen Naómi)

A gyülekezeti élet formaváltozásai

(ApCsel 20:7-12)

TARTALOM

- Áprilisban kongresszus lesz Ballán
- Missziókonferencia volt Mihályfalván
- Köszönetnyilvánítás adományozásért
- Előadás a genderelméletéről
- A kolozsvári egyetemista ifiről
- Szívből ének kél
- Akik hazamentek...

„Hanem sokszor nekem kell visszafognom magamat” – tette hozzá halkabban. Majd sorolta, miként folyik az élet tovább, ha már nincs a drága társ. Szótlanul hallgattam a nála nál jóval fiatalabb atyámfiát. Aztán elköszöntünk. Ott, abban a rövid találkozásban, egy különösen nagy dologra tanított. És nem sikerült valamiképpen ezt neki akkor megköszönnöm.

Kevés olyan konkrét bepillantást találunk az első gyülekezet életébe, mint amit az ApCsel 20-nak ez a szakasza vázol. Az Ige arra ösztönöz, hogy a gyülekezeti életünk hasonlítson az első gyülekezet életére. Mivel az első gyülekezet tagjai közvetlenül vették az áldást az Úrtól, terjedt az ige. Jó tehát, ha annak gyakorlatához, a forráshoz térünk vissza. Ezért hasznos, ha megvizsgáljuk a gyülekezeti istentiszteletek formaváltozatait, azok lefolyását, a szolgálati formák sorrendjét, súlyát, módszereit.

Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv belelátást enged az első gyülekezet életébe, de a leírás nem teljes, az Ige nem mond el mindent. Lukács szerint úrvacsoráztak, igét hirdettek, imádkoztak (még a halottért is), beszélgettek és közösséget gyakoroltak, bár ennek a formája is bizonytalan. Úgy néz ki, hogy az első gyülekezet istentiszteletei hosszúak voltak, a formáik pedig változatosak. A Biblia azonban különös hangsúlyt helyez az első gyülekezetben uralkodó lelkületre. Volt őszinteség, nyitottság, s ha valaki megpróbált huncutkodni, akkor jött az Isten ítélete. Fontos tehát, milyen kölcsönhatás van a gyülekezet tagjainak lelki indulata és az istentiszteleti formák között. Ebből a szempontból igen lényeges kérdés

(1) a megújulás. Amikor megújulás van, akkor megtérések és újjászületések történnek. Amikor egy gyülekezetben ébredés van, ott szolgálni kezdenek a testvérek. Önkéntes, új vágyból, megtapasztalásból fakadó szolgálatok, bizonyágtételek hangzanak el, és sokan rendszeres szolgálattevőkké >>>

Meghívó munkakongresszusra

Kedves testvérek Úr Jézusban!

Amint azt a Szeretet-lap februári számában már közöltük, Isten segítségével a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége munkakongresszust tart a Szilágyballán 2022. április 2-án, de. 10 órai kezdettel, a Magyar Baptista Gyülekezetben.

Kérjük szeretettel a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a kongresszuson a Belső Szabályzat 43. cikkelye alapján képviseltesék magukat. Ez a következőképpen történik: 20-50 tag után 1 képviselő, 51-100 tag után 2 képviselő, 101-150 tag után 3 képviselő, 151-200 tag után 4 képviselő, és ezen felül minden megkezdett 50 tag után még egy-egy képviselő vehet részt a kongresszuson. A 20 tagnál kevesebb gyülekezetek és a leánygyülekezetek az anyagyülekezettel együtt vegyék számításba a tagok számát. Az 50 tag alatti körzetek, a lekipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

A Szövetség Tanácsa által meghatározott napirendi pontok megtárgyalása után ígihirdetéssel fog szolgálni Király Tibor szilágyballai nyugalmazott lekipásztor. „És kerestek engem, és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.” (Jeremiás 29:13). Imádkozunk, hogy az Úr áldja meg tanácskozásunkat és hogy mindenképp szépen és jó rendben történjenek!

*Szeretettel az Úr Jézusban,
Borzási Pál főtitkár*

Célgyűjtés új imaház építésére

Szeretettel értesítjük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy a **húsvéti ünnep** alkalmával a **Belényesi Magyar Baptista Gyülekezet számára tartunk közös gyűjtést egy új telek és egy új imaház építése céljából**. Mindenekelőtt szükség van egy olyan telekre, amely a mostanival ellentétben teljes egészében az utcafrontra nyílik, tágas és jó fekvésű, hogy könnyebben megtalálható legyen az érdeklődők számára.

Ennek érdekében kérjük szeretettel a Szövetséghez tartozó gyülekezeteket, hogy lehetőségük szerint támogassák ezt a célkitűzést és tartsanak közös gyűjtést testvéreink számára. Az önkéntes adományokat kérjük, hogy juttassák el a Szövetség bankszámlájára vagy irodájába. Ugyanakkor imádkozunk is a belényesi testvérekért, hogy az Úr ne csak az anyagiakat rendelje ki nekik, hanem a telekről is gondoskodjon, valamint testi-lelki erőről az építéshez.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Korinthus 9:7).

Borzási Pál főtitkár

>>> válnak. A megújulás arról is felismerhető, hogy gyakorlati szentség és önkéntesség jellemzi a gyülekezetet. Már nem a formák számítanak, vagy a megfogalmazás. Persze az is fontos, hogy a formák se boruljanak fel botrányos módon, és a formabontás ne vonja el a figyelmet. A walesi ébredéssel kapcsolatban jegyezték fel, hogy tömegesen igyekeztek az emberek az istentiszteleti helyre, és egy család nem találta az összejövetel helyét. „Hol van az ébredés”, kérdeztek egy rendőrt. „Az ébredés itt van,” mondta a rendőr megilletődve, a szívére mutatva, majd útbaigazította őket. Ez az ébredés lelkülete, ezért imádkozunk.

(2) **A rend is fontos azonban.** Nagyon sokat tudunk beszélni arról – olykor még utcán, piacon is –, hogy „nálatok hogy van ez vagy az az istentiszteleten?” Bölcs Salamon azonban azt tanácsolja, hogy kerüljük a felesleges bölcselkedést, ezzel kapcsolatban is. Mégis, van néhány kérdés a formákkal kapcsolatosan. Például, hogy

(a) **elég rugalmas-e az istentiszteleti forma?** A rugalmasság a módszerek rugalmassága, nem az Igéé, hiszen az nem változik. Legyen szó vasárnapi iskoláról, ifjúsági óráról, énekóráról, – hiszen ezek is istentiszteletek –, ezeket rugalmasan kell megszervezni. Az alapigénkben, Tróászbán rugalmasak voltak a hívők, tudták, hogy másnap Pál apostol elutazik, ezért készek voltak tovább maradni, hogy végigmondhassa a tanítását.

(b) **A másik kérdés a formákkal kapcsolatosan a látogatottság.** Kik és mennyien jönnek el az összejövetelre. Ha elég magas a létszám, akkor korosztályokra lehet osztani, női kört lehet szervezni stb.

(c) **Egy másik, és talán az egyik legfontosabb kérdés az istentiszteleti formákat illetően a hatékonyság.** Hatékony-e az az alkalom? Amikor ezt vizsgáljuk, tulajdonképpen a célokat nézzük meg. Eléri-e a célját? Mert például az énekórának nem az a célja, hogy találkozzanak a tagok és jól érezzék magukat, hanem hogy az Isten dicsőítésére gyakoroljanak. Az elsődleges célunk pedig nem a forma önmagában, hanem maga a lelki megújulás kell legyen. Mert a gyülekezetben a legfontosabb a megtérés, az imádkozás, a Biblia, az Isten dicsőítése.

(3) **Az istentiszteleti formák a gyülekezet bibliai alapfunkcióit kell ellássák,** nem a világi rendezvények szervezési formáit kell követniük. Ezek a funkciók adottak, és nem mi szavazzuk meg, akárcsak a testrészeink, amelyeket Isten teremtett, és amelyeknek egyenként megvan a szerepük. Az első gyülekezet tagjai „foglatosak voltak az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyér megtörésében és a könyörgésekben”, „az Úr pedig minden nap szaporítja a gyülekezetet”. Tehát

nemcsak pünkösöd napján voltak megtérések, hanem minden nap, mert ők ragaszkodtak azokhoz a funkciókhoz, amelyeket a gyülekezetnek be kell tölteni, létszámától függetlenül.

(4) A megújulás mindig a bibliai igazságok (újra)fedezése által jön. Mindig Isten lelkének a munkája, imádság és böjt eredményeképpen. Nem csupán technika, hangerő ez. Nem is a tehetség bemutatása. Nem erről van szó, hiszen Pál apostolról azt mondták, hogy a beszéde silány, a megjelenése is olyan volt, amilyen. Így volt ez Szilágyi Sanyi bácsi idején Tarcsán, vagy Nagy Károly bácsi idején Kémeren: felismerték a Biblia igazságát.

(5) A megújulás mindig kicsiben kezdődik. Olykor személyesen, egy ember vagy egy család által, ami aztán kihat az egész gyülekezetre. Értékeljük ezeket a kicsit kezdeteket! Amikor Illés három és fél év szárazság után engedélyt kapott, hogy esőért imádkozzon, és utána elküldte a szolgáját megnézni, hogy jön-e az eső, egyszer visszatért, hogy lát egy tenyérnyi felhőt. „Nagy eső zúgása közeledik”, mondja erre Illés. A megújulás elkezdődhet a gyermekek vagy különböző szolgáló csoportok, például az énekkar tagjai közt, de akár a bizottságban is.

(6) A megújulás mértéke és mélysége adja meg a formák különbözőségét. Sokszor feltevődik a kérdés, hogy „Miért csinálják azok másképp? Miért nem csináljuk egyformán mindenütt?” Azért, mert a lelki igény más, néhol erősebb, máshol kevésbé. Van, ahol vállalják azt, hogy megnyílnak egymásnak, komolyan imádkoznak egymásért a testvérek. Ettől is függenek az istentiszteleti formák. Tróászbán éjfélig nyújtották meg a tanítást, mert volt szomjúság.

(7) A fomaváltozatok a különböző hangsúlyoktól is függenek. Amikor az evangelizációra esik a hangsúly, akkor elmegyünk hívogatni a faluba, és talán eltér az istentisztelet formája a megszokottól. Máskor a tanítványnevelés kerül előtérbe. Ebben az esetben a tanításon van a hangsúly. Lehet a hangsúly olykor a zenén és az éneklésen. Emlékszünk, hogy Pál is erre tette a hangsúlyt a filippi börtönben. Ugyanígy, a játékoskodás, a szociális gondoskodás is figyelmet kaphat és befolyásolhatja az istentisztelet formáját.

(8) A gyülekezeti formák lehetnek részlegesek, vagy érinthetik az egész gyülekezetet. Ilyenek a vasárnapi iskolai események, gyermektáborok, ifjúsági alkalmak, az énekkart vagy valamilyen más csoportot érintő programok. De például a bizottságnak is lehet közös kirándulása. Van azonban, ami az egész gyülekezetet érinti, mint például az úrvacsorai közösség vagy az evangelizációs esték.

(9) A gyülekezeti formák nem örökérvényűek. Csak a

Biblia az. Időről-időre egyeztetni lehet és kell is különböző gyakorlatokról, formákról, viszont nem tanácsos változtatni pusztán a változtatás kedvéért.

(10) Az istentiszteleti formákat a megújult hívók határozzák meg és gyakorolják. Az egész gyülekezetet bevonták Tróászbán, nem egy tollvonással vagy egy bejelentéssel intézték el. „Válasszatok magatoknak diakónusokat”, mondja az Ige. És előre ment Isten munkája.

Történjen istentiszteleteinken minden ékesen és jó rendben, legyen méltóságteljes, komoly az összegyűlékezésünk, de legyen változatos, rugalmas és nyitott! Járjunk elől az ébredésben, a megújulásban, hogy a minket követőknek is ez legyen a legfontosabb! Az Úr adjon kegyelmet erre!

** Az előadás elhangzott a 2021. év végén megtartott missziókerületi gyűléseken*

Szűcs Sándor Ip.
pasztorális alelnök,
Belényes

Felhívás

Kedves nőtestvérek!

Az Eszter női lap csoportosan megrendelhető a lekipásztor feleségeknél vagy a gyülekezeti sajtófelelősnél. A lap kétszer jelenik meg egy évben, ára 10 lej/lap, egy évre az előfizetés 20 lej. Az előfizetések összegét a Nőszövetség bankszámlájára kell utalni 2022. április 1-ig!

A Nőszövetség bankszámlaszáma:

Conventia Bisericii Baptiste Maghiare din Romania
IBAN: RO76OTPV380000744582RO02, CIF: 4705934.

Kérünk mindenkit szeretettel, hogy a megrendeléseket pontos megjegyzéssel küldjék: „Donatie pentru Revista Eszter de la biserica... din...” A helyes könyvelés érdekében az utalásról kérjük, hogy küldjenek SMS-t Kiss Judit testvérnőnek, a 0735 501 259-as telefonszámra.

SZERETET • 2022. MÁRCIUS

Missziói konferenciát tartott a Szövetség Érmihályfalván

2022. január 29-én az Érmelléken rendezte idei misszióra motiváló találkozóját a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége. A helyszín – miután az elmúlt években többször is Székelyföldön került sor a konferenciára – az ország észak-nyugati sarkában lakóknak kedvezett: rég volt, hogy a szatmáriak és a nagybányaiak ilyen rövid utat kellett megtegyenek egy konferencia helyszínéig.

A találkozóknak helyet adó érmihályfalvai gyülekezet sajátos stílusban épült imatermében kellemes körülmények közt szólalt meg az ének, majd Szűcs Dániel helyi lelkipásztor és Izsó István körzeti lelki munkás buzdított imára, előbbi kiemelte, hogy Isten céllal helyez minket oda, ahol vagyunk. „Halljuk meg a hívást, és menjünk ki vetni!” – idézte az első imarész után Izsó testvér a Mk 4:3-at. „Az ige azt mondja, hogy menjünk, bár mi inkább hívni szeretjük az embereket a gyülekezetbe.” A Szövetség nevében Budai Lajos, missziói alelnök, majd Borzási Pál főtitkár köszöntötte az egybegyűlteket, utóbbi a Jn 12:26-ot idézve: „aki nekem szolgál, engem kövessen”. „Jézust követnünk kell az áldozatkész misszióban, az emberek életében való jelenlétben,” mondta testvérünk.

Tóth Attila, szászrégeni missziós lelkipásztor, a konferencia előadója emlékeztetett, hogyan süppedünk bele sokszor a saját kis gyülekezeti munkánkba, miközben elfeledkezünk azokról, akiknek „odakint” elengedhetetlen szükségük lenne az evangéliumra. A 2Kor 5:11-21 alapján beszélt arról, miként tarthatjuk ébren az elvesztettek sorsáért való aggodást. „Szolgáltat tevőként folyamatosan úgy kell élnünk, hogy minden szolgálatunkban, minden rendezvényünkben éreznünk kell a misszió terhét. Érezelnünk kell, mekkora baj az, hogy az emberek a szemünk láttára vesznek el. Ez nagyobb baj, mint a szegénység, vagy a háború. Manapság nem szeretünk a pokolról beszélni, pedig Jézus nagyon nyíltan beszélt erről. Ezért nekünk is tennünk kell ezt. És nagy tragédia, ha a hozzánk közelállók közül a pokolra jut-

nak. És ez megtörténik, ha SÜRGŐSEN NEM TESZÜNK valamit...” Az igehirdető beszélt arról a jó hírről, amit a gyülekezetben is tudatosítani kell, hogy nem az az Isten akarata, hogy az emberek elvesszenek. A Mt 25-öt is idézte, ahol Isten azt mondja, hogy az örök tűz az ördögnek és angyalainak készült, az emberrel viszont más célja van Istennek. Nem akarjuk, hogy elvesszenek, mert Isten sem akarja ezt. S ehhez egy mestertervet is készített az Úr: Igét és igehirdetőket adott, amit és akiket hallani kell. Odarendelt minket a világba, hogy hallassuk az evangéliumot. Nagyon nagy tehát a felelősségünk: ugyanis nekünk kell eljuttatni a jó hírt ehhez a generációhoz.

Évekkel ezelőtt húsvéti ökumenikus istentiszteletet tartottak szabadtéren, Temesváron. A felszólalók közt volt egy koreai misszionárius. Felállt és – húsvét lévén – felkiáltott: „Krisztus feltámadt!” A tömeg egyhangon válaszolt rá: „Valóban feltámadt!” Még kétszer megismételte a köszöntést, és az emberek egyre hangosabban válaszoltak. Majd ezzel a kérdéssel zárta rövid felszólalását: „Ha ti, Európában már 1800 éve tudjátok ezt, miért csak most, néhány évtizede jöttetek el elmondani nekünk?!” „Amikor ezt hallottam”, mondta az előadó, „én nem a koreaiakra gondoltam, hanem a volt osztálytársaimra, a szomszédjaimra. Az utolsó napon talán majd ők kérdezik ugyanezt tőlem.”

A felelősség mellett éreznünk kell annak az örömét is, amit akár egyetlen ember megtérése nyújt. Mikor volt utoljára ilyen örömünk?

Isten azt várja a lelki vezetőktől, hogy a misszióban is mutassunk példát.

Helyet kell készítenünk az életünkben a nemhívó emberek számára. Tartunk attól, hogy nemhívó barátaink legyenek. Aztán, ha sikerül ilyen barátságokat kötni, természetesen, el kell mondanunk az igazságot is ezeknek a barátainknak, mert attól, hogy barátkozunk velük, még nem változik meg az életük.

Tévedünk, ha azt gondoljuk, – mondta Tóth Attila –, hogy körülöttünk mindenki ismeri az evangéliumot. Megdöbbenénk, ha tudnánk, mennyien vannak, akik SOHA nem hallották a tiszta örömmüzenetet. VALAMIT SÜRGŐSEN TENNI KELL! Ha nem érzed a terhet, akkor lehet, megterhelődni kellene, ha nem hirdetted az ígét, akkor azt kellene vállalni. Ha bezárkóztál, a gyülekezeteddel együtt, akkor itt az idő, hogy kilépj.

Mi árad belőlem, mi árad a gyülekezeti alkalmairól? Van-e szentség, tisztaság, jól érzi-e magát Isten ott? Ki tud-e bontakozni a Szentlélek? Ha nem, akkor VALAMIT SÜRGŐSEN TENNI KELL! Talán épp a gyülekezetünkkel, talán éppen ott kell kezdeni az evangelizálást, vagy éppen a fenyítéket, hogy az Úr tisztítsa meg gyülekezetünket, mert Isten használni akar minket, nagyköveteit.

Az alkalom második fő részében missziós szervezetek beszámolóit hallgattuk meg. Elsőként az Árvamisszió részéről hangzott el két személyes beszámoló, a szilágsámsoni Bántó házaspár (az Árvamisszió Alapítvány kuratóriumi tagja), és a szilágyballai Király házaspár részéről. Bár mindkét családot más-más úton vezette Isten az örökbefogadás kérdésében, ezek az esetek segítettek ráirányítani a figyelmet erre az igen fontos szociális-missziói területre, amely Isten szívéhez oly közel van. Ezután Riskó János református lelkipásztor, a Magyarországi Lepramisszió Alapítvány vezetője mutatta be az általuk végzett munkát, amely főként az ázsiai területre koncentrálódik. Riskó János kapcsolódott a Tóth Attila által idézett koreai igehirdető kérdéséhez: „Talán tőlünk is megkérdezi majd Isten az ítéletkor: Miért nem mentetek el hirdetni az evangéliumot a leprásoknak?” A Lepramisszió szolgálata nyomán látványos változás állhat be sok beteg életében, ugyanis amilyen látványos fizikai tüneteket okoz a betegség, ugyanolyan kézzelfogható sokszor a javulás az egyébként gyógyítható betegség esetében. A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány munkájáról Filep Szilárd, az alapítvány romániai igazgatója tartott jól illusztrált, részletes beszámolót. A magyar nyelvű cigányok közt missziómunkát végző szervezet immár 20 éves múltra tekint vissza és főbb tevékenységei a gyülekezetplántálás, az imaházépítések, oktatás, gyermektáborok és konferenciák szervezése, valamint karitatív tevékenységek. Ezt végzik hűséggel, munkatársaikkal. Az Érmellék különösen termékeny területe a cigánymisszionak, de folyik a munka Nagyváradon, Péren, a székelőföldi Gernyeszegen, vagy Szatmárnémeti környékén is. Különös hangsúlyt kapott az elmúlt években a roma bibliaiskola oktatói munkája is, amely a romák közül érkező szolgálattevők felkészítését végezte dr. Kovács József lp. vezetésével.

Az alkalmat Budai Lajos lelkipásztor, missziói alelnök igei üzenete zárta. Az Ézs 40. fejezetét idézve testvérünk biztatott arra, hogy bár talán sokszor elcsüggedtünk az utóbbi hónapokban, látva a sok halálesetet, családi tragédiát, de az Úrnak ma is van kegyelme és hatalma arra, hogy megújítson minket! Mert „akik az Úrban bíznak, erejük megújul, és szárnyra kelnek”. **(Gönczi Géza)**

Köszönettel, Pusztajláról

Hálával és köszönettel emlékezünk meg a Nagyvárdi Missziókerület összefogásáról, hogy a karácsonyi célgyűjtéssel segítségünkre siettek. A több mint száz éves imaházunk betoncserepei bő tíz évvel ezelőtt cserére szorultak és kátrányos hullámpala lett helyettesítőjük. A 2020-as jégeső ezt berepesztette és a tető elkezdett beázni. Az Úr kegyelméből még a tél beállta előtt egy új bádoggal került a helyére, amit a testvérek segítségével sikerült ki is fizetni. Ilyen módon sikerült az épület állagának romlást megállítani. Imádkozunk, hogy a kis közösség lelkileg és számbelileg is erősödjön Istenünk kegyelméből. Szeretnénk felsorolni az eddig beérkezett adományozó gyülekezeteket: Nagyvárd belváros – 5000 lej, Nagyvárd Rogériusz – 750 lej, Nagyvárd Betlehem – 800 lej, Köröstárkány – 1000 lej, Belényes – 1000 lej, Arad 1 – 1500 lej, Fugyi – 1100 lej, Köröskisjenő – 500 lej, Hegyközszen-timre – 600 lej, Diószeg – 1000 lej, Bihar – 2700 lej, Papatási – 9300 lej, Érszöllős – 1000 lej, Szalárd – 1000 lej. Az Úr áldja meg az adakozókat és erősítsen meg bennünket a mindenkori összefogásban.

Az Úr kegyelméből **idén 140 éves** a pusztajlakai gyülekezet. Szeretnénk ezt az eseményt megünnepelni és az elköltözöttetek találkozóját is megtartani, előreláthatólag június 26-án, délelőtt 10 órától egy egész napos találkozó keretében. Szeretettel várjuk gyülekezetünk volt tagjait családjakkal együtt! Jeletkezni, informálódni **Albert István Zsolt** ügyvezető lelkipásztornál lehet a +40 735 50 13 57-es telefonszámon vagy az **alberttisz@gmail.com** email címen lehet. **(Albert István Zsolt lp.)**

Köszönjük az Oktatási Központ javára küldött adományokat!

Kedves Testvérek! A Szilágysági Missziókerület Knevében hálásan köszönjük mindazoknak a gyülekezeteknek és magánszemélyeknek, akik az őszi hálaadó alkalmak során adakozásukkal és imájukkal hozzájárultak a Cserepka János Oktatási Központ építéséhez. Az Úr vezetését tapasztaltuk a telekvásárlásban, a tervrajz elkészítésében és a kivitelező megtalálásában. Reméljük, hogy az engedélyeket hamarosan megkapjuk és márciusban az építkezést is elkezdhetjük. Tudjuk, hogy az Úr kegyelme és a testvérek támogatása nélkülözhetetlen segítség ebben a feladatban, ezért továbbra is igényeljük és fogadjuk a testvérek támogatását.

Az oktatási otthonnak helyet adó telekszerződés aláírása

Az eddigi adakozások tételei a következők: Arad 1 – 2.000; Szamosardó – 1.012; Szentábrahám – Gagy: 500; Nagybánya: 1.840; Belényes – 1.300; Bihar – 1.000; Bősháza – 520; Bogdánd – 300; Szilagyballa – 10.000; Brassó – 2.116; Kémer – 5.000; Kövesd – 1.000; Koltó – 1.500; Kraszna – 10.825; Bihardiószeg – 1.000; Diósad – 300; Szamosújvár – 1.000; Goroszló – 4.000; Ilosva – 1.000; Ipp – 2.000; Lupény – 1.600; Hadadnásd – 3.000; Szilágynagyfalu – 2.900; Szilagypanit – 455; Szilagypercse – 6.000; Nagyvárad Rogériusz – 1.900; Szilagyszentkirály – 1.500; Biharszentjános – 1.500; Sarmaság – 2.000; Szatmár – 3.000; Sepsiszentgyörgy – 1.150; Berettyószéplak – 500; Paptamási – 500; Köröstárkány – 1.500; Temesvár – 3.000; Vervölgy – 102; Zilah – 6.500; USA: JNCR – 4.372; ÖSSZESEN: 89.692.

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárássa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségességgel rendelkezetek, és bőségben éljete minden jó cselekedetre” (2Kor 9,8).

Veress Ernő, missziókerületi pénztáros

Ma lezárul egy kezdeményezés, amikor az ország vasárnapi iskolai tanítóival együtt imádkoztunk és böjtöltünk gyermekeinkért és lelki nevelésükért. Gyakorlatilag folytatódhat MINDEN – egy másik fejezet nyitó lapjaival, amit már helyileg írnánk. Mi lenne, ha mostmár nem a VISZ által, országosan koordinálva, hanem helyileg, vagy missziókerületi szinten (pl. havonta 1 ima- és böjt nap) folytatnánk azt, amivel kezdtük a 2022-es évet? Ez már csak egyen-egyenként rajtunk múlik.

Az évindító ima- és böjtlánc során naponta közbenjártunk a következő területekért:

- 1. A felnövekvő nemzedék megtéréséért, a megtértek megerősödéséért, odaszánásáért:** „Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a palánták, nagyokká növe ifjú korukban; leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok.” (Zsolt 144:12)
- 2. Útmutatásért a személyes tanítói szolgálatban, a helyi gyermekmisszióért, a helyi szolgatársakért és a közöttük levő kapcsolatért.** „Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15:58)
- 3. Az Úr akaratának kereséséért saját, személyes élet-emre nézve, fejlődésem irányainak meghatározásáért.** „Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.” (Zsolt 25:5)
- 4. Az országos VISZ-eseményekért, hogy azok eszközök legyenek az Úr kezében a felnövekvő generációk életében:** Bibliai Olimpia, országos táborok (Sporttábor, Zenetábor), tanítói képzések/alkalmak, a Harcmatcseppek folyóirat és szerkesztője. „Tanítsátok meg ezeket (az igéket) a fiataloknak is...” (5Móz 11:19a)
- 5. A vezetőkért:** az országos Szövetség vezetőiért, a VISZ-vezetőkért, valamint a helyi gyülekezetek lelki-pásztoraiért/vezetőiért, a gyermekmunka vezetőiért. „Arra kérünk titeket, testvéreim, hogy becsüljétek meg, és

tiszteljétek azokat, akik az Úrban a vezetőitek! Ők sokat dolgoznak értetek, tanítanak és tanácsolnak benneteket! (1Tessz 5:12)

Ebben a 28 napban közel 120 résztvevő (zömében tanítók, de lelkipásztorok és szülők is) vállalta országszerte, hogy láncszem lesz. Hogy odaáll a részre. Hogy felemeli a kezét a jövő nemzedékért. Hogy útmutatást keres a személyes tanítói szolgálatára nézve. Hogy bibliai parancsot teljesítve közbenjár a vezetőiért. Hogy keresi azt, hogy hogyan lehet élete és szolgálata kedves az Úr előtt.

Megvallás is volt ez, üzenet a világnak: van Isten, aki uralja a mennyet és Földet; aki nem fárad, hogy jól cselekedjen velem és veled; akire nagy-nagy szükségünk van, hogy kegyelmét kiáraszsa ránk és gyermekeinkre.

Miközben ezeket írom, egyik szemem sír, a másik nevet, mint a mesében. Ám ez a való élet realitása: sír, hisz még sok fiatal „báránkánk” kószál a világban. Sírok vasárnaponként, amikor látom, hogy még mindig milyen közönyösen ülnek tinijeink az istentiszteleten, és tudom, hogy lelkük nem az élő Isten után sóvárog, hanem valami más után. A Sátán által szőtt finom, de kemény hálóban küszködnek nap mint nap. De nem adjuk fel a reményt, igaz, testvérem? Egy jobb, szebb élet reményében bőjtölünk és imádkoztunk e 28 nap alatt, és ezt tesszük továbbra is. Az Istentől elrendelt időben megjön a szabadtás. Ígéretünk van rá. Csak tartsunk ki, és tegyük a dolgunk a helyünkön, végezzük hűséggel szolgálatunk.

A másik szemem nevet, mert már látom hatalmas Istenünk szabadítását! Tanúságtételek zengik, eseményekben ölt testet... és még nincs vége. Izgalommal várom, hogy mit hoz a jövő! Hatalmas Istenünk van!

Hálaadás és dicséret szállt fel ajkamról minden egyes nap a 28 nap alatt: már alig vártam, hogy olvassam a napi újabb Messenger-üzeneteket, a személyes és igei gondolatokat, amelyeket az Úrtól kaptatok, és megosztottatok egymással, kedves résztvevők. Erőt és reményt adtak nekem. „Ittam” a VISZ Facebook-oldalán publikált igeverseket is. A felkért íróktól sokat tanultam a bibliai bőjt hasznáról, valamint annak teológiai jelentéséről; a gyakorlati, személyes példák pedig mélyen megérintettek. Imám, hogy rólunk is legyenek történetek, amiben mi vagyunk a (lelki) apák, anyák, nagymamák, nagypapák, akik nem adták fel, harcoltak és esedeztek a következő nemzedékért, és az Úr jutalmul megadta nekik leszármazottaik és lelki gyermekeik megtérését, mert hittek és cselekedtek: vetettek a jövőnek! „Azt mondom ugyanis, aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat... És Istennek van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáraszsa rátok... Aki pedig magot ad a magvetőnek és táplálékul kenyeret, megadja és megsokasítja majd vetőmagotokat, és megsokszorozza igaz voltotok gyümölcsét.” (2Kor 9:6-11)

Ézsaiás által így biztat az Úr: Fiaid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége (Ézs 54:13). Nem hiába vetek. Aratás is lesz! Lehet, hogy földi életem során nem jön még el egy-egy területen, de beteljesedik az ígéret. Kiváltság, hogy eszköz lehetek! Kiváltság, hogy eszköz lehetsz!

Máté Imola, VISZ-elnök

Kulcsár János és Gizella aranymenyegzője Perecsenben

Isten megtartó kegyelme folytán Kulcsár János és Gizella 2021. december 15-én ünnepelhette házasságkötése 50. évfordulóját Szilágyiperecsenben. A gyülekezeti megemlékezésen dr. Borzási Pál lelkipásztor testvér a 128. zsoltárt idézve köszöntötte az ünnepelteteket, akik hálás szívvel és örömmel tekintettek vissza a kölcsönös hűségben, kitartó szeretetben megtett útra, az Úrban kötött házasságuk jelszavaként idézve, hogy „senki és semmi nem választhat el minket a Krisztus szeretetétől”. A fél évszázad alatt megtapasztalhatták házasságuk gyümölcseit is: az 5 gyermeket (Efraim, Mária, Márta, Mózes, Lidia), a 11 unokát (közülük egy, nagyszüleik is megelőzve, már az Úrnál van) és az egyetlen dédunokát Isten ajándékainak tekintik, és kegyelmi kiváltságnak azt, hogy közülük mindegyik Isten útját választotta és a gyülekezet berkein belül, örömmel és szívesen szolgálja az Urat.

A családi körben áldott és meghitt pillanatokat jelentett az elmúlt évtizedek emlékezetes történéseinek felidézése. Ünneplő testvéreink Isten iránti hálával a szívükben vallják, hogy a hatalmas Úr védelme kísérte őket mélységben és magasságban, próbatételekben és áldásokban egyaránt. Hálások vagyunk példás hívő életükért, az eltelt évekért és kívánjuk, hogy Isten áldása és gondviselése övezze hátralevő életüket is!

Kulcsár Márta

Stephen és Joan Clifford erdélyi szolgálata és a Barnabás Csoporttal való együttműködésük

Immár több mint egy éve, hogy Stephen Clifford, sokak „Clifford bácsija” hazatért a mennyei hazába. Felesége, Joan megelőzte őt néhány évvel, ő 2013-ban költözött haza. Az elsők között voltak, akik Romániába jöttek a kommunizmus összeomlása után. De hogyan kerül egy angol házaspár egy európai autópályán robogó mikrobuszba, amely Kelet-Európa irányában száguld, miközben Isten az erdélyi magyar keresztyéneket helyezi a szívükre? A történet sokkal régebben kezdődött...

1971-ben, még Zimbabweben, részt vettek egy konferencián, ahol egy bolgár lelkipásztor, Harlan Popov tett nem mindennapi bizonyoságot szenvedésekkel tűzdelt börtönveiről és ismertette a kelet-európai keresztyének helyzetét. Nagyon megérintette őket ennek a bátor és hűséges pásztornak a bizonyoságtétele. Az Úr a szívükre helyezte, hogy imádkozzanak a kelet-európai keresztyénekért. Miután Afrikából visszatelepedtek Angliába, megismertek egy lelkipásztort, aki egy imacsoportot vezetett, „Kelet-Európa Krisztusért” elnevezéssel. Ez a lelkipásztor, Mr. Scott, már többször járt Magyarországon és egy csoport fiatalot készült kiküldeni oda, egy érettebb keresztyén család vezetésével.

1987 első vasárnapján Mr. Scott az Ézsaiás 43:19-ből prédikált: „Íme, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizet.” Ez az ige megérintette Cliffordékat, és márciusban eldöntötték, hogy kérik előrehozott nyugdíjaztatásukat. Annál is inkább, mert keresztyénként és tanárokként már lelkiismereti szempontból sem tudták tovább felvállalni azt az irányt, amely felé az angol oktatási rendszer tartott. Mr. Scott 1987 júliusában szándékozott kiküldeni egy fiatal házaspárt. Nem sokkal az indulás előtt derült ki, hogy a jelöltek nem tudják vállalni az utat, így Mr. Scott Stephen és Joant kérte fel a misszióra. Visszontagságos utazás után átjutottak a vasfüggönyön és megérkeztek egy Miskolc melletti helységbe, ahol nyári biblitáborot szerveztek. Onnan lehetőség nyílt más gyülekezetek meglátogatására, Budapesten is, ahol bizonyoságtétellel, énekekkel szolgálhattak. Megható volt tapasztalniuk a magyar keresztyének őszinte szeretetét. Akkor még fogalmuk sem volt, hogy ennek a szeretetnek egy jóval magasabb hőfokával találkoznak majd Erdélyben.

Hazautazásuk után magyarul kezdtek tanulni Joannel, és próbálták felfrissíteni német tudásukat. De leginkább imádkoztak és keresték Isten akaratát. Arra a meggyőződésre jutottak, hogy vissza kell térniük Magyarországra,

így októberben útnak is indultak, ezúttal ketten, rövid időre. Az elkövetkező 18 évben még 60-szor tették meg ugyanezt az utat. 1989 júliusában részt vettek a Budapesti Baptista Világtalálkozón, a Billy Graham Evangelizáción. Itt ismerkedtek meg Kovács Gyula lelkipásztorral és feleségével, Ilonkával, akik meghívták őket Szalontára. Ez 1990 elején vált lehetővé. Kovács Gyula lelkipásztorral Szalontán és a szalontai körzetben szolgáltak, ahol franciáról Kovács Gyuláné Ilonka fordított. Közben otthon Angliában megalakult a Barnabás-csoport azzal a céllal, hogy segítsék a magyarországi és erdélyi keresztyén testvéreket. A csoport hűséges önkéntesei 18 éven át segítettek a missziót anyagilag, imában, és idejüket áldozva. Szállításra készítették elő az élelmiszert, ruházatot és orvosi felszereléseket, segédeszközöket. Több mint 16 éven át munkálkodtak együtt Tóth János lelkipásztorral, előbb az aradi körzetben, majd Feketegyarmaton, a Papp Dezső testvér által pásztortolt gyülekezetekben. Később a szalárdi és az erdőszentgyörgyi körzetben is dolgoztak. Clifford testvérnek szívügye volt az evangélium hirdetése, a szűkségben levők támogatása és az imaházépítések, felújítások támogatása. Szorgalmas támogatói, igehirdetői szolgálata más helységek mellett a Szalonta-Kovácsna-Nagybánya háromszögben zajlott, miközben a Barnabás Csoport a szalárdi idősök otthonát és a szalárdi és erdőszentgyörgyi imaház építését segítette.

Miután Joan hosszú betegség után 2013-ban az Úrhoz költözött, Stephenre ránehezedtek a magány évei, de elkötelezett maradt az erdélyi testvérek felé. Végül az Úr úgy vezette, hogy utolsó 4 évét a szeretett Erdélyben töltse Kelemen Etelka-Annával kötött újabb házassága révén. 2017-ben Baróton telepedett le. Nagy lelkesedéssel érkezett ide, de romló egészsége az írásra és imádkozásra korlátozta tevékenységét, kivéve néhány igeszolgálatát a helyi baptista gyülekezetben és a Hargita Keresztyén Táborban. Ittléte alatt 2 könyvet adott ki: *A Chequered Childhood*-ot, amelyben gyermekkorát, a 2. világháború megélését írja le, és a *Reassuring Tenses of the 23rd Psalm* c. kötetet. Van egy kiadatlan írása a Hegyi Beszédről.

Stephen 2021. január 3-án ment haza a mennyei hazába, teste a baróti temetőben nyugszik. Sokan hiányolják azok közül, akik ismerték és szerették. Mindazáltal hála azokért a szolgálattal teli évekért, amelyeket Stephen és Joan engedelmesen és az erdélyi testvéreknek és szeretett Urukna ajánlottak. Mindenért az Úr a dicsőség!

Clifford Etelka Anna

nőszövetség

Isten kegyelméből idén is tervezzük a Csendesnapokat

A mikor a tavaszi napsugár beragyog ablakunkon, a szívünk és gondolataink sötét zugába, akkor tudjuk, hogy vége a télnek, vége a bezártságnak: ki kell menni a fényre, a friss levegőre. Például a Hargitára, a Csendesnapokra.

Hirdetjük, hogy idén **május 6–8.** között tervezzük megtartani az idei Női Csendesnapokat a Hargita Keresztény Táborban, amennyiben a világjárványt visszaszorító szigorításoknak függvényében a helyzet megengedi.

A téma a mennyország. A konferencia péntek este a zászlófelvonással kezdődik és vasárnap délből ebédrel zárul. A részvételi díj **200 lej**, amit ott, helyben érkezéskor kell fizetni.

Akik pihenni szeretnének egy napot a konferencia előtt, azoknak már a csütörtök esti közös vacsorával kezdődően lehetőségük lesz rá, ez **100 lej plusz kiadást** jelent, viszont a jelentkezéskor ezt jelezni kell.

Jelentkezni a következő elérhetőségen lehet:

Papp Erzsébet

Tel.: 0735 501339

Email: pelisa74@gmail.com.

Isten áldását kívánva a testvérnők életére várjuk a találkozást!

A Nőszövetség vezetősége

Világimanapi adakozás – 2021

Minden évben ünnep számunkra a Világimanap. Hol többen, hol kevesebben örömmel és szabadon tárhatjuk ki szívünket Isten előtt. Ilyenkor a pénztárcánkat is megnyitjuk, azzal a tudatos hittel, hogy az adakozás nem pénzgyűjtés, hanem áldozat, amit örömmel és szerényen tehetünk a lehetőségeinkhez mérten. „És örvendete a sokaság, hogy szabad akaratjokból adának; mert tiszta szívökből adakozának az Úrnak” (1Krón 29:9).

A 2021-es év imanapi adakozása:

Szalonta 125, Kovászna + Sepsiszentgyörgy 600, Csíkszereda 430, Bágos + Szilágysomlyó 1450, Arad I. 550, Szentjános 650, Sarmaság 835, Bihari körzet 600, Várad I + Betlehem 950, Egrespatak 350, Zilah 500, Szilágyszentkirály 145, Bósháza 200, Szamosardó 425, Bihardiószeg 120, Belényes 1000, Hadad 200, Kémer 500, Tárkány 2000, Fenes 300, Biharpüspöki 300, Vajdahunyad 260, Lupény 210, Magyarremete 1240, Kraszna 1000, Kalotaszentkirály 400, Temesvár 545, Barót és körzete 1000, Hegyköszentimre 400, Lecsmér 300, Ipp 300, Hadadnásd 200, Nagyfalu 700, Perecsen 2360, Érmihályfalva 470, Gálospetri 350, Berettyószéplak 180, Homoródszentmárton 100, Szatmár 900, Erked 400.

Isten áldjon minden adakozó nőtestvért!

Kiss Judit, a Nőszövetség pénztárosa

Továbbra is kapható a Szövetség hitvallását és belső szabályzatát tartalmazó kötet

A könyvben helyet kapott a Román Baptista Unió alapszabályzata is. Ez a kiadás tartalmazza a szövetség 2021-es kongresszusa által jóváhagyott módosításokat is. A könyv kapható **a Szövetségénnél, ára: 20 lej**. Rendelni a **0735 500 009**-e, vagy a **0735 500 010**-es telefonszámokon lehet.

Magyar
Baptista
Gyülekezetek
Szövetségének

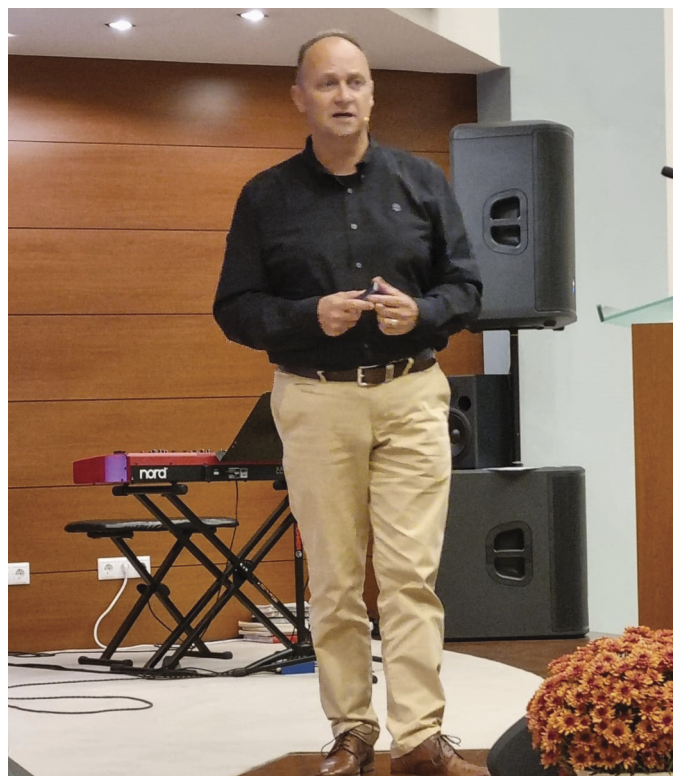
ALAPOKMÁNYAI

Hiánypótló konferencia a genderelméletről Nagyváradon

2021. október 23-án a nagyvárad-rogériuszi gyülekezet, a Vasárnapi Iskolai Szövetséggel együttműködve az LMBTQ mozgalom témakörében szervezett információs közösségi alkalmat. Az eseménynek két előadója is volt: Dr. Steiner József, a Baptista Szeretetszolgálat országos hitéleti igazgatója, a Magyarországi Baptista Egyház iskolalelkészi hálózatának vezetője, valamint Balla Annamária, nagyvárad-i pszichológus, a helyi gyülekezet tagja. A rövid dicsőítés és áhítat után Szűcs Frigyes mutatta be az előadókat és hívta aktív hallgatásra a résztvevőket. Steiner József régóta foglalkozik a gender-elmélettel, és számos előadást tartott a témában Örményországtól az Egyesült Államokig.

Elhangzott, hogy mára Magyarországon is egyre aktívabbak a szivárványszínű mozgalom aktivistái a tanintézményekben, és Romániában is igyekeznek közel kerülni a felnövő generációhoz. Ráadásul a helyi törvényhozók is igen buzgóan igyekeznek követni Európai Unió ajánlásait a témában. Steiner József beszélt arról, hogy egy tavaly nyári, magyarországi baptista hitoktatói konferenciának a legnagyobb érdeklődést kiváltó kérdése volt a genderelmélet és az LMBTQ-lobbit kísérő fejlemények.

Az előadás tisztázta, hogy a genderideológia lényege az, hogy megkülönbözteti a személyi igazolványban is szereplő biológiai „nemet” a „gendertől”, azaz a „társadalmi nemtől”, és az egyén társadalmi elfogadottságát veszi alapul. Az a szociológiai felmérés, amely végül a feminista mozgalmon keresztül a mára elburjánzott genderideológiához vezetett, pozitív kezdeményezésként indult, gondoljunk csak például a nők társadalmi elfogadottságára, mára viszont nagyon messze került ettől a kezdettől. A genderideológia mindig az egyenlőség nevében próbál fellépni, ezért mondják azt, hogy értelmetlen a nemek megkülönböztetéséről beszélni, és az egyénre bízva a döntést a saját nemét illetően, ennek minden vetületével együtt, meghatározva annak identitását is. Ebből a felfogásból egyenesen következik a férfi (aki a családban az apa) és a nő (aki a családban az anya) családi és társadalmi szerepének megkérdőjelezése. Azt is mondja ez az elmélet, hogy a *gender* teljességgel a társadalmi szocializáció terméke, azaz az ember nem férfinak és nőnek születik, még akkor sem, ha vannak bizonyos fizikai adottságai, hanem a család, a társadalom alakítja őket férfivá és nővé. Ezért, szerinte, el kell vetni a kétpólusú társadalmi, családi berendezkedést. Azt is állítja ez az ideológia, hogy az ember egyfajta semleges lénynek születik, ezért alapvetően joga és képessége is van arra, hogy saját maga ha-

tározza meg a nemét és családi szerepét, akárcsak szexuális kapcsolatainak formáját. Sőt, az utódok létrehozása sem kötött a hagyományos eljáráshoz. Itt vetődik fel az esszencializmus és a konstrukcionalizmus fogalma, előző arra vonatkozik, hogy az ember belső lényegiséggel születik, és nemcsak a család vagy a társadalom miatt válik azzá, aki. Ezt az egyébként a Biblia által is megfogalmazott nézőpontot annakidején Arisztotelész is támogatta. A genderelmélet ezzel szemben konstrukcionista, azaz azt állítja, hogy „az leszek, akivé lenni akarok” (Jean Paul Sartre), és a lényem nincs előre meghatározva, meg kell „konstruálni” magamat. Ebből fakadnak aztán azok a törekvések, amelyek egyetértenek például a tinédzserek nemváltoztatási törekvéseivel.

A genderideológia eljut odáig, hogy tagadja a nemeket, a családot, emiatt kénytelen Istent is tagadnia, ellenkezve a Biblia tanításával. Ehhez kapcsolódva Steiner József bemutatja azt a szemlélhető párhuzamot, amely az ateizmus és a gendermozgalom szimbólumai között fennáll.

Látható tehát, hogy azonkívül, hogy a mozgalom igyekszik agresszívan kiiktatni a hagyományos férfi-női kapcsolaton alapuló család- és házasságmodellt, a folyamat legnagyobb veszélye talán az, hogy az LMBTQ mozgalom maga sem tudja, hány új nemet szándékozik még definiálni, ezért jelölik magukat „LMBTQ+”-al, utalva rá, hogy még sokféle gendert lehet majd ragasztani a már létezőkhöz. Steiner József teológiai háttérolvasmányként hivatkozott Rod Dreher Szent Benedek válaszütaján c. könyvére, amely felvázolja azt az utat, amely a konzervativizmustól a genderideológiáig vezetett.

A részletekbe menő előadás során konkrét példák is elhangzottak, majd Balla Annamária vázolt néhány esettanulmányt saját praxisából a témára vonatkozóan. Példaként hozott fel egy fiút, aki előszeretettel öltözködött édesanyja ruháiba, hívó családról lévén szó azonban, ennek később komoly következményei lettek. Elmondta, hogy egyre több hasonló esettel találkozni, és azt is, milyen nehéz kezelni ezeket az eseteket.

A Biblia ma is zsinórmérték. Segítsen az Igét kinyilatkoztató Isten szilárdan állni a benne hívőknek!

Gönczi Géza

Itt az idő

Kiállunk-e hitünk a hitünk mellett ma?

Baptista szubkultúrában nőttem fel, ráadásul lelkesgyerekként. Kevesen tudják, milyen szép, és mégis nehéz élethelyzet ez. A gyakori költözködések túl, talán az a legnehezebb benne, hogy távol érzi magát az ember a világi környezetétől. Különösen kamaszkorban nehéz ez, amikor az identitásunk még nem áll szilárd lábakon. Keressük önmagunkat, és közben azt tapasztaljuk, hogy teljesen eltér az értékrendünk a többiekétől. Az én osztálytársaim alapvetően nem voltak rossz gyerekek; nem voltak kíméletlenek azokkal szemben, akik máshogy gondolkodtak, mint ők. Csak néha kaptam egy-egy kisebb megjegyzést a hitemmel, értékrendemmel kapcsolatban. De ezek csak apró tűszúrások a lelken: hamar túlteszi rajta magát az ember. Hisz hányan vannak, akiknek sokkal többet kell nyelniük a hitükért! Aztán, a gimnázium utolsó évében már nagyobb sebet kaptam. Néhányan készítettek egy Jézus videót, nem épp a legszentségesebb hangnemben. Nem vettem részt a forgatásokon, és – hála Istennek – végül a filmet sem kellett látnom, de pár jelenetet így is sikerült elcsíp-nem belőle. Mintha forró vizet zúdítottak volna rám, olyan érzés volt látni, hallani őket. Mégsem szóltam senkinek, kivéve egy lányt, aki szintén keresztény volt. Ő nem vett részt a filmben, de unokatestvére volt a Jézust játszó fiúnak. Mást nem avattam be az érzéseimbe, mert féltem. Féltem attól, hogy ha megpróbálom Jézust védeni, csak még jobban támadják majd. Talán attól is féltem, hogyan bánnak majd velem, ha felemelem a szavam. Azt hittem, hogy „jogukban áll” megtenni, amit tesznek, és ha Jézust akarják gúnyolni, fogják is, legfeljebb nem előttem... Tizenkét év telt el, megkoptak a gimis emlékek. És most, felnőtt fejjel, mégis újra szembe kell néznem velük. Egy újabb gúnyoló Jézus-film készült, csak hogy ezt már nem kamaszok forgatták, nem egy kis kézi kamerával, nem a

suli hátsó udvarán. Komoly üzletemberek fektettek bele komoly összegeket, hogy eljusson a világ minden tájára. A gúny mértéke is fokozódott: Jézus már nemcsak bolond, vagy csaló, hanem homoszexuális a filmben; Máriát házasságtörő nőnek, az apostolokat alkoholistáknak állítják be... És most újra fel kell tennem magamnak a kérdést: ne szóljak? Nézzek el mellette? Tényleg azt jelenti a szólásszabadsághoz való jog, hogy kinevetjük, ami a másoknak szent? Nem lehet, hogy eljött az idő, amikor végre össze kell szedni a bátorságunkat? Talán ideje lenne kiállni, és elmondani, hogy milyen fájdalmat okoztak nekünk. Hogy amikor egy ilyen filmet gyártanak, mi nem úgy nézünk, mintha egy történelmi személyt parodizálnának ki. Mi úgy érezzük, mintha az apánkat, a testvérünket, a legjobb barátunkat, a szerelmünket, és mindezeknél jóval többet, az Istenünket (!) állítanák középre, hogy arcon köpjék, meggyalázzák, keresztre feszítsék megint... Félreértés ne essék, Istent nem nekünk kell megvédeni, hisz Ő a világ Teremtője. De fontos, hogy megmutassuk, nekünk nem mindegy, mit mond róla a világ. Istennek hála, az imádságon túl is tehetünk valamit az ügy érdekében. A CitizenGo nevű szervezet már munkálkodik azon, hogy betiltsák a *Krisztus első megkísértése* c. filmet. Az aláírásgyűjtés mellett egy munkatársuk már be is adott egy keresetet a filmet forgalmazó cég ellen. Bátorítok mindenkit, hogy látogasson el a www.citizenngo.org weboldalra. Sok más fontos kezdeményezést is fog ott találni: a szervezet harcol az abortusz ellen, a keresztény értékek mellett. Támogassuk a munkájukat, tegyünk azért, hogy Krisztus kigúnyolása ne öltön még nagyobb méreteket!

K. Edina (Antenna Magazin, 2020)

Élet a kolozsvári Egyetemista Ifiben

Ha Kolozsváron megfordulnak az egyetemisták, akkor bizonyára a kedd este emlékeztetések, és igazi hálaok, ha kedden este nincs semmi az órarendben, így el tudnak érni időben az ifikre. Tavaly a járványhelyzet miatt korlátozni kellett az alkalmakat, de a 2021/2022-es tanévtől kezdődve újra elindultak, friss csapattal, vezetőikkel, és hisszük, hogy Isten áldásával. A következő sorokban az Egyetemista Ifi jelenlegi vezetői számolnak be a kihívásokról, áldásokról, örömeikről, illetve néhány ifis visszajelzése is olvasható, hogy miért is különlegesek ezek az alkalmak számukra.

„Sosem tartottam magam vezéregyenységnek. Szeretem, ha a munka inkább nekem is ki van osztva, ezért számomra egy ifivezetői pozíció sok új, komfortzónán kívüli dolgot rejtett. A választás napján szembesültem azzal, hogy én is a jelöltek listáján szerepelek, ezért sok időm nem volt gondolkodni azon, hogy vállalom-e vagy sem, így Istenre bíztam, és hagytam, hogy az Ő akarata és terve valósuljon meg erre nézve. Úgy látta jónak, hogy nekem itt legyen elvégzendő feladatom.

Az Egyetemista Ifi közössége számomra mindig is kedvenc volt, és most is az. Felszabadult légkör, jókedv, és rengeteg új és tartós barátság kezdetének helye. Úgy gondolom, hogy mi, akik ilyen közösség-

ben élhetjük az egyetemista éveinket, rengeteg jó alapot fektethetünk le lelki téren is az életünk ezen fontos, pályameghatározó időszakában. Ugyanakkor egy jó gyakorlati lehetőség a gyülekezeti, és azon kívüli szolgálatokra, mivel itt az imaáhitattól kezdve, technikai szolgálatokon keresztül (vetítés, videózás stb.), a dicsőítésvezetésig, a fiatalok bármely talentumukat felfedezhetik és gyarapíthatják a közösségben.” (Oláh Gergő)

A dicsőítőesteken mindig nagyon bátorító bizonyosságtevéseket hallhattam.

Fazakas Edina

„Amikor Kolozsvárra kerültem egyetemre, sok helyről kaptam azt a tanácsot, hogy a városi rohanás mellett keressék egy olyan közösséget, ami a lelki életemet segíti előre. Az Egyetemista Ifi volt az a közösség, ahol ezt megtaláltam,

ugyanakkor ez volt az a közeg, ami által Isten formálta az életemet. Isten sok ígén keresztül és testvéri bátorítás által készített arra, hogy vegyem ki a részem abból a szolgálatból, amire Ő megbíz.

Mivel egyetemistaként sokféle helyzettel és emberrel találkozunk, fontosnak tartom azt, hogy építsünk egy olyan Istennek tetsző közösséget, ahol igazi testvéri kapcsolatokat tudunk teremteni egymással. Egy közösséget, ahol meg tudunk nyílni egymás, de még inkább Isten felé, ahol fel tudunk tölteni és támogatni tudjuk egymást.

Jó látni azt, hogy Isten gondot visel ránk, egyetemistákra, és nevelni, tanítani, használni akar minket. Ezért fontos az, hogy erős kapcsolatot alakítsunk ki Vele, vala-

Nekem az tetszik és tetszett az Egyetemista ifiben, hogy olyan témákkal foglalkozunk, amelyek aktuálisak egy egyetemistának. Sokszor épülhettem mások bizonyosságtevélei alapján, hallva azt, hogy milyen harcokon mennek keresztül. Hálas vagyok az új barátságokért és a házi csoportért.

Kulcsár Henrietta

Számomra
Egyetemista
lehetőség
a változ
fejlődé
önmaga
való forr
kilépés
Isten
péter v

Azért szeretem
Egyetemista
mert feltölt
alkalmak és
emberek által
hogyan minde
hátterében é
Isten jelenlé

Gál Kincső

mint, hogy készségesek legyünk a szolgálatra.” (Nagy Obed)

„Amikor felkerestek, hogy vállalom-e a jelölést, megijedtem. Tudtam, hogy nagy felelősséggel jár, a járványhelyzet miatt pedig nagyobb a kihívás. Isten több barátan és igeveresen keresztül is bátorított. A 2Sámuel 23:3-4 szerint »az istenfélő

uralkodó (vezető) olyan, mint a fölkelő nap reggeli fénye, mint a felhőtlen reggel, melynek sugarától eső után kisarjad a fű a földön«. Ilyen ifivezető szeretnék lenni. Az a vágyam, hogy az alkalmaink ne csak keddi esti programok legyenek, hanem egy olyan közösség, ahova a fiatalok bátran és öszintén jönnek, mert találkozhatnak Istennel és egymással.” (Sütő Johanna)

„Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az ÚR, tudja meg ezt az egész föld! Kiáltás és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!” (Ézs 12: 4-6)

„Egy olyan városban, amelyben könnyen el lehet rejtőzni, számomra mindig olyan csodálatos volt azoknak a fiataloknak a társasága, akik őszintén keresték az Urat, akik bátran osztották meg úgy sikereiket, mint bukásai-

kat. Mindig olyan felemelő érzés volt így egymásra hangolódni és együtt szolgálni, egy közösségben időt tölteni. Szeretném azt, ha egyre több fiatalnak át tudnánk adni azt, hogy keresztény fiatalokként van okunk az öröme és részesei lehetünk egy olyan társaságnak, ahol felejthetetlen élményeket szerezhetünk.” (Kulcsár Zsolt)

„Az új dolgok mindig kihívással, ugyanakkor félelemmel, felelősségérzettel járnak. Ehhez hasonló érzések kavargtak bennem az Egyetemista Ifis szolgálatra való felkéréskor is. Abban az időben Isten elém hozott egy idézetet: »Lelkünk nyugalma olyan mértékben nő, amilyen mértékben megtanulunk elfeledkezni önmagunkról.« (Carl Eichorn) Tudtam, hogy ez a szolgálat kiváló lehetőség arra, hogy kilépjek a sokszor éncentrikus világomból, és többet áldozzak Istennek és másoknak az időmből, képességeimből. Ez az új feladat felnyitotta a szemeimet és gyakorlatban

„Az Egyetemista ifikről a közös dicsőítések jutnak eszembe. Mikor rengeteg fiatal őszintén, bűnbánattal, örömmel, együtt dicséri az Urat, az nagyon felemelő érzés tud lenni.
Máté Kati

Számomra a keddi esti ifjúsági alkalmak mindig feltöltődést és jókedvet jelentenek, egy pár órás szünetet az egyetem napjaiban, amikor elcsendesedhetek, és olyan emberekkel ápolhatok kapcsolatot, akik körében valóban otthon érzem magam.
Mádi Paula

is megtapasztaltam azt, hogy a szolgálat valóban felszabadít! Számomra az Egyetemista Ifi egy olyan közösség, ahol lelki otthonra és barátokra találtam, ahol láthatok fiatalokat tiszta szívvel, együtt dicsérni Istent, ahol növekedhetek az értékes előadások és buzdítások által, és valódi vágyam az, hogy mások is otthonra leljenek benne.” (Kulcsár Szintia)

(Gyűjtötte **Trinfa Johanna**)

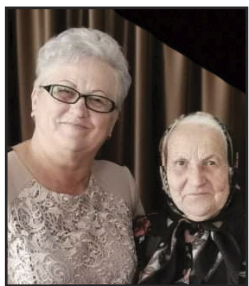
Az Egyetemista ifi egyrészt egy nagyon jó közösség, ahol megértjük egymás problémáit, és így tudjuk egymást bátorítani, ha kell, vigasztalni, egymásért és egymással mátkozni, a mozgalmas hétköznapiakon megállni, lecsendesedni, és közösen az Úrra figyelni. Másrészt pedig nagyon jó platform, ahol gyakorolhatjuk a gyülekezeti szolgálatot (áhitat vezetése, dicsőítés, stb.) velünk egykorúak között, így felkészülve arra, hogy az otthoni gyülekezetben is beálljunk aktívan a szolgálatba.
Oláh Tamás

Tinisarok: Ez még nem a világ vége (2)

Egy kudarc nem jelenti a világ végét. Mindig van megoldás a kudarcra, ha megtanuljuk, hogyan reagáljunk rá helyesen. Először is be kell ismernünk a hibánkat ahelyett, hogy megpróbáljuk letagadni azt. Dávid esetében a leplezés rosszabb volt, mint a kezdeti kudarc. Az első ösztönünk lehet az, hogy mentsük magunkat, de ez nagyon ritkán működik, és soha nem helyes. Ha mi magunk képtelenek vagyunk belátni a bukásunkat, legalább ismerjük el, amikor más mutat rá. Köszönjük meg Istennek, hogy törődik velünk annyira, hogy elküldjön valakit, aki megfeddjén minket ahelyett, hogy ellenségessé válnánk.

Másodszor, ki kell békülnünk azokkal, akiket bántottunk. Saját kudarcainkat saját kezűleg követjük el, de a következmények másokat is érintenek, általában a hozzánk legközelebb állókat. Kibékülni másokkal sokkal több, mint bocsánatot kérni. Ki kell javítanunk az általunk elkövetett hibát. A Biblia azt kívánja tőlünk, hogy béküljünk meg azokkal, akiket megbántottunk, hogy mi magunk is megbocsátást kapjunk Istentől: „Békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat...” (Mt. 5:24).

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ Fájó szívvel álltunk meg két koporsó mellett, amikor egy kedves édesanyától, nagymamától, † **Katona (Bádon) Esztertől** és leányától † **János (Katona) Irmától** búcsúztunk Kémeren, az elmúlt év október 24-én. Eszter testvérnőnek az Úr 83, leányának, Irma testvérnőnek pedig 62 esztendő adott. A hazahívó szót szinte egyszerre kapták, ami kettős fájdalmat jelentett nemcsak a gyászoló család, hanem a gyülekezet számára is. A temetésen Isten vigasztaló ígését Pardi Félix lp. hirdette a Mk 4:35-41 alapján, kihangsúlyozva, hogy az Úr velünk van akkor is, amikor életünk felett nagy vihar tombol. A temetőkertben Diriczi Tibor testvér szolgált a Jn 5:24-29 alapján, kiemelve azt, hogy a halálból az életre csakis Jézus Krisztuson keresztül vezet az út. Hiányukat érzi a család és a gyülekezet is, de a viszontlátás reményében búcsúztunk el tőlük csupán egy rövid időre. (Pardi Félix lp.)

■ † **Id. Nagy József** 1940. június 21-én született Bogdándon, hétgyermekes családban. Gyermek- és ifjúkorát szülőfalujában töltötte, itt ismerte meg az Úr Jézust és 17 évesen merített be a hadadi gyülekezetben Weninger András lelkimunkás által.

1963 május elsején kötött házasságot Sipos Zsuzsannával. Frigyüket a Jó Isten három gyermekkel áldotta meg, Györggyel, Józseffel és Amáliával. 1974-ben családjával Szatmárnémetibe költözött, ahol a gyorsan növekvő baptista gyülekezetbe épültek be. Testvérünk megbecsült ácsmester volt, szaktudását gyakran kamatoztatta az imaház és a lelkipásztori lakás építésénél. A hazahívó szó 81 éves korában, 2022. január 12-én érte. Temetésén dr. Kovács József és Szabó Szilárd lelkipásztorok szolgáltak a Préd 12. fejezete, illetve a Kol 3:1-4 alapján. Emléke áldott! (Kovács Barna)

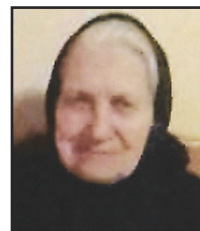

■ Fájó szívvel búcsúztunk † **Borzási (szül. Törpe) Erzsébet** testvérnőtől Lecsméren, aki a hazahívó szót 2022. január 8-án kapta, amikor 84 évesen, megválva földi porsátorától, megbékélt szívvel az Úrhoz költözött. A helyi gyülekezet hűséges tagjaként

rendszeresen részt vett az istentiszteleti alkalmakon, imádkozó, hívő életet élt. Az élet és a fáradságos munka terhe alatt, 2016-tól a daganatos betegség szenvedései között töretlenül ragaszkodott Megváltójához. Fájdalmak között is türelmesen viselte sorsát, míg Ura, akiben hitt és bízott, végül magához vette. Temetésén Isten vigasztaló ígését elsőként Borzási István lp. testvér

hirdette a Zsolt 116. részéből, kiemelve, hogy van szabadulás a hívők számára még nagy veszélyből is. Azt követően Borzási Pál lp. olvasta fel a Préd 12:15-16 verseket, kihangsúlyozva a számadás valóságát. A sírkertben Boros Róbert lp. testvér a Fil 1:21 alapján emlékeztetett minket arra, hogy az élet Krisztus, a meghalás pedig nyereség az új életben járók számára. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől, kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára. (Pardi Félix lp.)

■ 2022. január 29-én szólította a mennyei honba Urunk † **Zima (szül. Dombi) Irma** testvérnőt, aki alkotójától 79 esztendőt kapott. A helyi gyülekezet hűséges tagjaként, amíg egészsége engedte, az istentiszteleti alkalmakat rendszeresen látogatta. Imádkozó, csendes hívő testvérnőként emlékezünk rá. Temetésére február 1-én került sor Kémeren, ahol Isten bátorító ígését Pardi Félix lp. testvér hirdette a Jer 12:5b alapján, kihangsúlyozva, hogy minden élőnek fel kell készülnie elköltözése napjára! A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérnőnkől, kívánva Istenünk vigasztalását a gyászolók számára. Emlékét szívünkben őrizzük. (Pardi Félix lp.)

■ 2022. február 4-én, Bihardiószen gen vettünk búcsút † **özv. Fehér Sándorné**, született **Füzesi Márta** testvérnőtől, akinek mennyei Atyánk 66 esztendőt adott ezen a földön. Istentől kapott énekhangját és tehetségét a polgári életben ének-zene tanárnőként, a gyülekezetben énekkari tagként és költemények mondása által kamatoztatta. Testi egészségének fokozatos romlása eszköz volt lelki élete megújulásában, amit az utóbbi hónapokban elmondott imádságai is bizonyítottak. Temetésén, a diószegi kápolnánál a gyülekezet lelkipásztora az Ézs. 40:1-2 verseivel szólt a gyászoló család tagjaihoz és a nagy létszámú végtisztességet tevő gyülekezethez, majd felolvasta a nekrológot. Ezt követően Papp Dezső ny. lp. a Zsolt 46:11-12 alapján hirdette a vigasztalás ígését. A temetőkertben szintén a helyi gyülekezet lelkipásztora szolgált román nyelven a Mik 7:18-19, illetve az Ézs 25:8 verseiből kiindulva, a bűnbocsánat lehetőségéről és a halál eltörlésének ígérteréről. Imádkozunk, hogy Isten vigasztalja a gyászoló családot és gyümölcsoztassa az elhangzott ígét minden végtisztességet tevő szívében! (Kiss Zoltán lp.)

■ 2022. február 11-én kísértük utolsó útjára † **özv. Kovács Gyuláné**, született **Balogh Matild** testvérnőnket Biharon, a baptista kápolnától. 81 élt ezen a földön. Ma-

tild néni a többek között a verselés ajándékát kapta az Úrtól. Ezek nagy részét egy magánkiadású kötetben jelentette meg, amit minden gyülekezetnek ajándékba adott, *Lelki kis ajándékok* címmel. Életét jellemezte a folyamatos tanulás, önképzés, de semmilyen nehéz fizikai munkától nem riadt vissza, amíg tehetett. 10 évig ápolta szeretettel férjét, majd 30 évig özvegységben élt, egyre lankadó erővel, de kitartó hűséggel szerette és várta Urát és Megváltóját. A temetésén Albert István Zsolt helyi lelkipásztor szólt Isten Igéjéből az ÉnÉn 2:10–13 alapján, költeményt mondott Zatykó Tünde és Szász Etelka, valamit a gyülekezet énekkara is szolgált. A temetőkertben a feltámadás reménységéről Moroz Tamás helybeli lelkipásztor prédikált. Az Úr vigasztalja a gyászolókat! *(Albert István Zsolt lp.)*

■ 2022. február 11-én kísértük utolsó útjára **† özv. Megyesi Lajosné**, született **Tóth Irén** testvérnőnket is Biharon, a református kápolnától. Testvérnőnk 90 évet kapott az Úrtól. Fiatalon bekerült és bekapcsolódott a gyülekezeti életbe, férjhez ment és gyermekük született, majd a 60-as évek ébredése hozott változást az életében. Férje halála után 30 évet élt csendes özvegységben, szeretett családjá körében. Örömmel olvasta és elmélkedett a Bibliáról. A kápolnánál Moroz Tamás helyi lelkipásztor hirdette a vigasztalás ígét a Jn 3:13–16 alapján, bemutatva a mennybe vezető utat. A sírkertben hitünk megvallására bátorított Albert István Zsolt helyi lelkipásztor. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! *(Albert István Zsolt lp.)*

■ Fájdalomtól megtörve, de Isten akaratában megnyugodva fogadtuk, amikor **† Balázs (szül. Antal) Erzsébet** 2021. november 21-én, hajnalban, 64 éves korában hazaérkezett Megváltójához, akinek kezében tudta egész életét. Ez a tudat vigasztal bennünket. Bár októberben még mit sem sejtettünk a bekövetkező eseményekről, egy váratlan történés folytán az Úr készíteni kezdte szíveinket az elválásra, s mindvégig kegyelmét és támogatását tapasztalhattuk a nehéz órákban. Az Ő gondviselése volt, hogy fiát, menyét és kicsi unokáját még megláthatta a betegágyon. Utolsó földi útjára (nov. 24-én) népes gyülekezet kísért el, énekekkel a vegyes kórus és a fúvóska szolgált. A vigasztaló ígéket Budai Lajos és Giorgiov Adrián lelkipásztorok hirdették. A kápolnánál előbbi a Zsolt 90:12 alapján szólt arról, hogy emberek elutasíthatnak, de Isten el nem utasít. Adrián testvér a Mt 11:28 alapján hirdette, hogy Jézus ma is hívja a megfáradtakat. A sírkertben Budai testvér a feltámadás reménységéről beszélt az 1Kor 15:12–20 alapján. Köszönjük mindazoknak, akik együttérzéssel és támogatóan osztoztak ter-

heinkben és szomorúságunkban. **(Fia, lánya, testvére és családjaik)**

■ **† Dénes Sándor József** testvérünket 2022. február 5-én temettük Varsolcon, 41 éves korában. A kápolnánál Fazakas Sándor református lelkész (Ézs 30:18a) és Borzási Pál lelkipásztor (Jn 10:9) hirdette az Igét, míg a temetőkertben is utóbbi szólt a feltámadás vigasztaló üzenetét (Zsolt 16:5–11). Sándor testvér nem hívó családban született, és már gyermekkorában megbetegedett súlyos agyhártyagyulladás következtében, ami egész életére rányomta a bélyegét. Bár egészsége folyamatosan romlott, Isten mégis adott kegyelmet arra, hogy megismerje az Urat és bizonyoságot tegyen az ő hitéről a bemeztés vizében. Erre Szilágyi-recsenben került sor 2005-ben, Nagy István lelkipásztor által. Attól kezdve mindig bátran tett bizonyoságot Jézus Krisztusról, és soha nem szégyellte megvallani őt. A Szeretet-lapot is nagy érdeklődéssel olvasta, és gyermeki hittel rendszeresen kérte, hogy Jézus majd egy napon vigye be oda, ahol „arany utcákon, fehér ruhában, és aranykoronával díszítve” dicsérheti őt örökkön örökké. Imája meghallgattatott, emléke pedig legyen áldott! *(Borzási Pál lp.)*

■ Fájdó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva kísértük utolsó útjára 2022 február 16-án, Kémeren **† Szabó Attila** testvért, akit az Úr 45 éves korában tragikus halállal hazaszólított. 1976. március 4-én született Kémeren. Fiatalon átadta életét az Úr Jézusnak és 16 éves korában, 1992. szeptember 13-án alámerítkezett a Kémeri Baptista Imaházban. 1997. november 20-án házasságot kötött Dobozi Magdolnával, akivel 24 évet éltek boldog házasságban. Az Úr megajándékozta őket három lánygyermekkel: Amália, Rúth és Leonóra. Testvérünk hűségesen szolgált a gyülekezet ének- és zenekarában. Gyermekait Isten útján nevelte, szerető feleségével együtt. Nagylelkű szeretetét, őszinteségét, kedvességét minden ember megérezhette. Élete utolsó napjaig arra törekedett, hogy akinek csak tud, segíthessen. De az Úr úgy látta jónak, hogy Attila testvérünk élete eddig tartson itt, ezen a földön, hirtelen halállal hazaszólította, mély fájdalmat és hiányt hagyva maga után. A temetési istentiszteleten a kápolnánál Király Tibor ny. lp. hirdette a vigasztalás ígét az 1Móz 48:21, János Csaba lp. a Zsolt 73:26 és Módi Miklós lp. az 5Móz 31:8 alapján. A temetőkertben Pardi Félix lp. szólt az evangélium vigasztaló üzenetéről (1Pt 5:10–11). Szívünkben őrizzük emlékét a viszontlátás reményében. *(Pardi Félix lp.)*

Szívből ének kél

„Téged illet a dicsőség, / Rólad szól a szív és száj. / Szerelmedből elfogadtál, / Kegyelmes és jó király.” (Az EMABISZ-énekcsoporthoz szövegeiből.) Március jön, gondolkodjunk és írjunk a szabadságról! Lehet-e ennél szebb téma? És van-e nehezebben megírható?

Visszafogom magam

Egy kisebb áruház parkolójában találkoztunk. Az én autómba ültünk be. Hamar elrendeztük a formaságokat, és kézhez kaptam a következő egy évre szóló hivatalos papírokat. Keveset még beszélgettünk. Közben nagyon odatolakodott a kérdés: „Hogy vagy?”. Nem szokásom könnyen feltenni ezt, akkor is félttem, hogy miféle választ indítok el. Ezért gyorsan még hozzátettem: „És hogy vannak a gyerekek?”. „Ők jól vannak, feltalálják magukat” – mondotta a már tinédzserkorba lépő és immár félárván maradt lányairól. „Hanem sokszor nekem kell visszafognom magamat” – tette hozzá halkabban. Majd szüneteket tartva sorolta, miként folyik az élet tovább, ha már nincs a drága társ. Szótlanul hallgattam a nálamnál jóval fiatalabb atyámfiait. Ismertem távolabbról őt is, aki immár örökre elment. Aztán lassan elköszöntünk. Ott, abban a rövid találkozásban, egy különösen nagy dologra tanított. És nem sikerült valamilyen módon ezt neki akkor megköszönnöm.

Letszem a koronát

A civil sajtó megemlékezik-e a nikolsburgi békekötésről? Óévkor nagyon vártam, de nem találtam erre vonatkozó írást. 400 éve történt, Szilveszter napján, hogy Ferdinánd király és Bethlen Gábor küldöttei végre meg egyeztek. Az öt hónapig tartó tárgyalások kimenetelét a város anabaptista gyülekezete feszült figyelemmel kísérte. Hittársaik közül egy csoport, a közeli Felvidékről, ekkor már megérkezett Erdélyországba. Sóvárogtak és indultak volna ők is – így mondták: „a szabadság földjére”. A fejedelem bölcsen visszafogta magát, és szinte példátlan módon átadta a koronát. A békesszerszerzéssel pedig jogot nyert többek között arra, hogy „újhitűeket” Morvaföldről is letelepítsen. Stephanus Bartholomeo könyvében, a *Testvérek*-ben olvassuk: az alvinci újkeresztények számoltak a morvaföldiek érkezésével. És 1622 tavaszán úgy fogtak a habán telep építéséhez, hogy őszire már „a testvérek” számára is fedél legyen.

Magamat adom, szeretettel

Egy könyvecskével lepett meg adventre a *Christianity Today* kiadó. Az áhítatos olvasmányok közül a *Mit jelent Istennek lenni* c. írás (*What it means to be God*) már tovább mutat húsvétra. Alapigéje a filippiekhez írt levél 2. részéből vett két vers: „(6) aki amikor Isten formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Istennel egyenlő,

(7) hanem önmagát megüresítette, szolgai formát vett fel, és hasonló lett az emberekhez.”

Egy egészében majdhogynem felfoghatatlan ellentmondást mutat nekünk a Pál apostol által közzétett Krisztus-himnusz – állapítja meg Wesley Hill, a pittsburghi Trinity Episcopal Cathedral lelkésze. Szerinte az értelmezés kulcsai a „bár” (though) és a „de” (but) kötőszavak, a legtöbb angol fordításban ezek kapcsolják a mondatrészeket: „bár Isten formájában volt, ...de megüresítette önmagát”. Ebben az olvasatban, érvel tovább a teológiai tanár, valami nagy aránytalanságot érzünk Isten Fiának dicsősége és önküresítése között. Nyilvánvalóan sok igazság van a Pál szavainak ilyenén való értelmezésében, amely rávilágít: Isten milyen nagy árat vállalt azért, hogy mi közelebb kerüljünk hozzá.

Az eredeti nyelv azonban másképpen is fordítható, folytatja Hill, mégpedig a „mert” (because) és az „ezért” (therefore) kötőszavakkal: „mert Isten formájában volt, ... ezért megüresítette önmagát”. És könnyen lehet, hogy Pál finoman másra gondolt. Ebben az olvasatban kongruens, egybevágó Isten Fiának örökkévaló ragyogása és a megtestesülésben való önkéntes önmegtagadása. Az utóbbi felfedi, vagy megmagyarázza, hogy valójában miről is szól az előbbi. Ennélfogva kiderül, fejezi be érvelését W. Hill, hogy Isten jelleme az önátadó szeretet, úgy mond „az úton teljesen végig”.

Epilógus

Háborúkat és annyi zűrzavart, mint nagy- és dédapáink, kortársaimmal nem tapasztaltunk. De sok mindent megéltünk és mindannak majdhogynem az ellenkezőjét is. Következésképpen a világ menetét – talán mondhatom az ő nevükben is – alig-alig értem. Kegyelmi és felszabadító pillanatok azok, amikor fentről, váratlanul, mintegy felhőrezen át, áttör egy kicsike sugár, és a dolgok összefüggéseire fény vetül. Ha megnyugszik a szív, könnyen énekre kél: „Téged illet a dicsőség...”.

Szilágyi László

Szeretet ■ kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605